

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשחלה רבי יוסי בן קיסמא, הלך רבי חנינא בן תרדיון לבקרו.	תנו רבנן:											
אמר לו: חנינא אחי, אי אתה יודע שאומה זו מן השמים המליכוה? שהחריבה את ביתו ושרפה את היכלו, והרגה את חסידיו ואבדה את טוביו, ועדיין היא קיימת, ואני שמעתי עליך שאתה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וספר מונח לך בחיקך.	[רבי יוסי בן קיסמא]											
אמר לו: מן השמים ירחמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אמר לו: אני אומר לך דברים של טעם, ואתה אומר לי מן השמים ירחמו, תמה אני אם לא ישרפו אותך ואת ספר תורה באש.	[רבי יוסי בן קיסמא]											
אמר לו: רבי, מה אני לחיי העולם הבא?	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אמר לו: כלום מעשה בא לידך?	[רבי יוסי בן קיסמא]											
אמר לו: מעות של פורים נתחלפו לי במעות של צדקה וחלקתים לעניים.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אמר לו: אם כן, מחלקך יהי חלקי ומגורלך יהי גורלי.	[רבי יוסי בן קיסמא]											
אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפטר רבי יוסי בן קיסמא, והלכו כל גדולי רומי לקברו - והספידוהו הספד גדול, ובחזרתו מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונח לו בחיקו. הביאוהו וכרכוהו בס"ת, והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור, והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו, כדי שלא תצא נשמתו מהרה.												
אמרה לו בתו: אבא, אראך בכך?												
אמר לה: אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי, עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי, מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אמרו לו תלמידיו: רבי, מה אתה רואה?	[תלמידיו]											
אמר להן: גליון נשרפין ואותיות פורחות.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אף אתה פתח פיך ותכנס בכך האש.	[תלמידיו]											
אמר להן: מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל הוא בעצמו.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
אמר לו קלצטונירי: רבי, אם אני מרבה בשלהבת ונטול ספוגין של צמר מעל לבך, אתה מביאני לחיי העולם הבא?												
אמר לו: הן.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
השבע לי.												
נשבע לו.	[רבי חנינא בן תרדיון]											
מיד הרבה בשלהבת ונטול ספוגין של צמר מעל לבו, יצאה נשמתו במהרה. אף הוא קפץ ונפל לתוך האור.												
יצאה בת קול ואמרה: רבי חנינא בן תרדיון וקלצטונירי מזומנין הן לחיי העולם הבא.												
בכה רבי ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת, ויש קונה עולמו בכמה שנים.	[רבי]											
ברוריא דביתהו דר' מאיר ברתיא דר' חנינא בן תרדיון הואי												
אמרה לו: זילא בי מלתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות.	[ברוריא]											
שקל תרקבא דדינרי ואזל, אמר: אי לא איתעביד בה איסורא מיתעביד ניסא, אי עבדה איסורא לא איתעביד לה ניסא.	[רבי מאיר]											
אזל נקט נפשיה כחד פרשא, אמר לה: השמיעני לי	[רבי מאיר]											
אמרה ליה: דשתנא אנא.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה: מתרחנא מרתח	[רבי מאיר]											○	יה.
אמרה לו: נפישין טובא דשפירן מינאי.												○	יה.
אמר: ש"מ לא עבדה איסורא, כל דאתי אמרה ליה הכי.	[רבי מאיר]											○	יה.
אזל לגבי שומר דידה, א"ל: הבה ניהלה	[רבי מאיר]											○	יה.
אמר ליה: מיסתפינא ממלכותא												○	יה.
אמר ליה: שקול תרקבא דדינרא, פלגא פלח ופלגא להוי לך.	[רבי מאיר]											○	יה.
א"ל: וכי שלמי מאי איעביד?												○	יה.
א"ל: אימא אלהא דמאיר ענני ומתצלת.	[רבי מאיר]											○	יה.
א"ל: ומי יימר דהכי איכא?												○	יה.
א"ל השתא חזית.	[רבי מאיר]											○	יה:
הווי הנחו כלבי דהווי קא אכלי אינשי, שקל קלא שדא בהו, הווי קאתו למיכליה, אמר: אלהא דמאיר ענני שבקוה, ויהבה ליה.	[רבי מאיר]											○	יה:
לסוף אשתמע מילתא בי מלכא, אתויה אסקוה לזקיפה												○	יה:
אמר: אלהא דמאיר ענני												○	יה:
אחתוה.												○	יה:
אמרו ליה: מאי האי?												○	יה:
אמר להו: הכי הוה מעשה.												○	יה:
אתו חקקו לדמותיה דר' מאיר אפיתחא דרומי, אמרי: כל דחזי לפרצופא הדין ליייתיה.												○	יה:
יומא חדא חזויה, רהט אבתריה, רהט מקמיהו, על לבי זונות.												○	יה:
בשולי עובדי כוכבים חזא, טמש בהא ומתק בהא.	איכא דאמרי:											○	יה:
אתא אליהו אדמי להו כזונה, כרכתיה	איכא דאמרי:											○	יה:
אמרי: חס ושלום, אי ר' מאיר הוה לא הוה עביד הכי.												○	יה:
קם ערק אתא לבבל.	[רבי מאיר]											○	יה:
מהאי מעשה	איכא דאמרי:											■	יה:
ממעשה דברוריא.	איכא דאמרי:											■	יה:
ההולך לאיצטדינין ולכרקום, וראה שם את הנחשים ואת החברין, בוקיון ומוקיון ומוליון ולוליון, בלורין סלגורין - הרי זה מושב לצים, ועליהם הכתוב אומר: (תהלים א) אשרי האיש אשר לא הלך וגו' כי אם בתורת ה' חפצו, הא למדת, שדברים הללו מביאין את האדם לידי ביטול תורה.	תנו רבנן:											■	יה:
הולכין לאיצטדינין מותר - מפני שצווח ומציל, ולכרקום מותר - מפני ישוב מדינה, ובלבד שלא יתחשב עמהם, ואם נתחשב עמהם - אסור	ורמינהי:											■	יה:
קשיא איצטדינין אאיצטדינין, קשיא כרקום אכרקום												?	יה:
בשלמא כרקום אכרקום ל"ק: כאן במתחשב עמהן, כאן בשאין מתחשב עמהן												!	יה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אלא איצטדינין איצטדינין קשיא												יח: &
תנאי היא												יח: &
אין הולכין לאיצטדינין מפני מושב לצים	דתניא: [ת"ק]											יח: &
מתיר מפני שני דברים, אחד מפני שצווח ומציל, ואחד מפני שמעיד עדות אשה להשיאה.	רבי נתן:											יח: &
אין הולכין לטריטאות ולקרקסאות, מפני שמזבלין שם זיבול לעבודת כוכבים, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											יח: &
מקום שמזבלין אסור - מפני חשד עבודת כוכבים, ומקום שאין מזבלין שם אסור - מפני מושב לצים.	חכמים:											יח: &
מאי בינייהו?												יח: &
נשא ונתן איכא בינייהו.	ר' חנינא מסורא:											יח: &
מאי דכתיב: אשרי האישי אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב? וכי מאחר שלא הלך, היכן עמד? ומאחר שלא עמד, היכן ישב? ומאחר שלא ישב, היכן לץ? אלא לומר לך, שאם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לישב, ואם ישב - סופו ללוצ, ואם לץ - עליו הכתוב אומר: (משלי ט) אם חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא.	דרש ר' שמעון בן פזי:											יח: &
כל המתלוצץ - יסורין באין עליו, שנאמר: (ישעיהו כח) ועתה אל תלוצצו פן יחזקו מוסריכם.	רבי אלעזר:											יח: &
אמר להו רבא לרבנן: במטותא בעינא מינייכו דלא תתלוצצו, דלא ליתו עלייכו יסורין.	[רבא]											יח: &
כל המתלוצץ - מזונותיו מתמעטין, שנאמר: (הושע ז) משך ידו את לוצצים.	רב קטינא:											יח: &
כל המתלוצץ נופל בגיהנם, שנאמר: (משלי כא) זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: (צפניה א) יום עברה היום הוא.	רבי שמעון בן לקיש:											יח: &
כל המתייהר נופל בגיהנם, שנאמר: זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: יום עברה היום הוא.	רבי אושעיא:											יח: &
כל המתלוצץ גורם כלייה לעולם, שנאמר: ועתה אל תלוצצו פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי. אמר רבי אלעזר: קשה היא, תתחילת' יסורין וסופו כלייה.	רבי חנילאי בר חנילאי:											יח: &
אשרי האישי אשר לא הלך - זה שלא הלך לטריטאות ולקרקסאות של עובדי כוכבים, ובדרך חטאים לא עמד - זה שלא עמד בקנגיון, ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב בתחבולות שמא יאמר אדם: הואיל ולא הלכתי לטריטאות ולקרקסאות ולא עמדתי בקנגיון אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: ובתורתו יהגה יומם ולילה.	דרש ר' שמעון בן פזי:											יח: &
אשרי האישי אשר לא הלך בעצת רשעים - זה אברהם אבינו, שלא הלך בעצת אנשי דור הפלגה, שרשעים היו, שנאמר: (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר, ובדרך חטאים לא עמד - שלא עמד בעמידת סדום, שחטאים היו, שנאמר: (בראשית יג) ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב במושב אנשי פלשתים, מפני שלצנים היו, שנאמר: (שופטים טז) ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו.	רב שמואל בר נחמני א"ר יונתן:											יח: &
(תהלים קיב) אשרי איש ירא את ה'												יט: &
אשרי איש ולא אשרי אשה?												יט: &
אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש.	רבי עמרם אמר רב:											יט: &
אשרי מי שמתגבר על יצרו כאיש.	רבי יהושע בן לוי:											יט: &
במצותיו הפץ מאד - א"א: במצותיו - ולא בשכר מצותיו.	[רבי אלעזר]											יט: &
הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא היו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס.	והיינו דתנן: [ר"א]											יט: &
כי אם בתורת ה' חפצו - א"ר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, שנאמר: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו.	[רבי]											יט: &
לוי ור"ש ברבי יתבי קמיה דרבי וקא פסקי סידרא, סליק ספרא, לוי אמר: לוי לן משלי, ר"ש ברבי אמר: לוי לן תילים, כפייה ללוי ואייתו תילים												יט: &
כי מטו הכא כי אם בתורת ה' חפצו, פריש רבי ואמר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ	[רבי]											יט: &

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לוי: רבי, נתת לנו רשות לעמוד.	[לוי]											○	יט.
כל העוסק בתורה - הקב"ה עושה לו חפציו, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבי אבדימי בר חמא:											■	יט.
לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבא:											■	יט.
בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו, שנאמר: בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה.	ואמר רבא:											■	יט.
לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה, שנאמר: בתורת ה', והדר ובתורתו יהגה.	ואמר רבא:											■	יט.
לעולם ליגריס איניש, ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר, שנאמר: (תהלים קיט) גרסה נפשי לתאבה, גרסה כתיב ולא כתיב טחנה.	ואמר רבא:											■	יט.
כתיב: (משלי ט) על גפי, וכתיב: (משלי ט) על כסא	רבא רמי:											⚡	יט.
בתחלה על גפי, ולבסוף על כסא.	[רבא]											!	יט.
כתיב: (משלי ח) בראש מרומים, וכתיב: עלי דרך	[רבא]											⚡	יט.
בתחלה בראש מרומים, ולבסוף עלי דרך.	[רבא]											!	יט.
כתיב: (משלי ה) שתה מים מבורך, וכתיב: ונוזלים מתוך בארך	עולא רמי:											⚡	יט.
בתחלה שתה מבורך, ולבסוף ונוזלים מתוך בארך.	[עולא]											!	יט.
מאי דכתיב: (משלי יג) הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה? אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט, ואם קובץ על יד ירבה.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:											■	יט.
ידעי רבנן להא מילתא ועברי עלה.	רבא:											■	יט.
אמר רב נחמן בר יצחק: אנא עבידתה וקיים בידי.	[רב נחמן בר יצחק]											■	יט.
מאי דכתיב: (משלי יב) לא יחרוך רמיה צידו? לא יחיה ולא יאריך ימים צייד הרמאי	רב שיזבי משמיה דר"א בן עזריה:											■	יט.
צייד הרמאי יחרוך.	רב ששת:											■	יט.
משל לאדם שצד צפרין, אם משבר כנפיה של ראשונה - כולם מתקיימות בידו, ואם לאו - אין מתקיימות בידו.	כי אתא רב דימי אמר:											■	יט.
(תהלים א) והיה כעץ שתול על פלגי מים - אמרי דבי ר' ינאי: כעץ שתול ולא כעץ נטוע, כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	[דבי ר' ינאי]											■	יט.
אמר להו רב חסדא לרבנן: בעינא דאימא לכו מלתא, ומסתפינא דשבקיתו לי ואזליתו:												○	יט.
כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם	[רב חסדא]											■ ○	יט.
שבקוהו ואזול קמיה דרבא.												○	יט.
הני מילי סברא, אבל גמרא - מרב אחד עדיף, כי היכי דלא ליפלוג לישנן.	אמר להו: [רב חסדא]											■	יט.
על פלגי מים - א"ר תנחום בר חנילאי: לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד.	[רבי תנחום בר חנילאי]											■	יט:
מי ידע איניש כמה חי?												⚡	יט:
כי קאמרינן - ביומי.												!	יט:
(תהלים א) אשר פרו יתן בעתו - אמר רבא: אם פרו יתן בעתו ועלהו לא יבול, ואם לאו - על הלומד ועל המלמד עליהם הכתוב אומר: לא כן הרשעים כי אם וגו'.	[רבא]											■	יט:
מאי דכתיב: (משלי ט) כי רבים חללים הפילה? זה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה, ועצומים כל הרוגיה - זה תלמיד שהגיע להוראה ואינו מורה.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:											■	יט:
ועד כמה?												^	יט:

<p>◊ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
עד מ' שנין.											!	◊	יט:
והא רבא אורי?											¿	◊	יט:
התם בשוין.											!	◊	יט:
ועלהו לא יבול - אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב: שאפילו שיחת חולין של ת"ח צריכה תלמוד, שנאמר: (תהלים א) ועלהו לא יבול.	[רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב]											■ ◊	יט:
וכל אשר יעשה יצליח - א"ר יהושע בן לוי, דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים: כל העוסק בתורה - נכסיו מצליחין לו. כתוב בתורה, דכתיב: (דברים כט) ושמתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון שנוי בנביאים, דכתיב: (יהושע א) לא ימוש ספר התורה [הזה] מפיו והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל משולש בכתובים, דכתיב: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.	[ר יהושע בן לוי]											■ ◊	יט:
מכריו רבי אלכסנדר: מאן בעי חי? מאן בעי חי?	[רבי אלכסנדר]											○ ◊	יט:
כנוף ואתו כולי עלמא לגביה, אמרי ליה: הב לן חי												○	יט:
אמר להו: (תהלים לד) מי האיש החפץ חיים וגו' נצור לשונך מרע וגו' שמא יאמר אדם: נצאתי לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: סור מרע ועשה טוב, אין טוב אלא תורה, שנאמר: (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם ותורת אל תעזבו.	[רבי אלכסנדר]											■ ◊	יט:
הגיע לכיפה מקום שמעמידין בה עבודת כוכבים.												■ ◊	יט:
אם בנה - שכרו מותר.	רבי אלעזר אמר רבי יוחנן:											■ ◊	יט:
פשיטא, משמשי עבודת כוכבים הן, ומשמשי עבודת כוכבים בין לרבי ישמעאל בין לרבי עקיבא - אינן אסורין עד שיעבדו												¿	יט:
לא נצרכה אלא לעבודת כוכבים עצמה.	רבי ירמיה:											! ◊	יט:
הגיהא למ"ד: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד, ושל עובד כוכבים עד שתעבד - שפיר, אלא למ"ד: של עובד כוכבים אסורה מיד, מאי איכא למימר?												¿ ◊	יט:
לא נצרכה אלא במכוש אחרון, עבודת כוכבים מאן קא גרים לה? גמר מלאכה, ואימת הוא גמר מלאכה? במכוש אחרון, מכוש אחרון לית ביה שוה פרוטה.	אלא אמר רבה בר עולא:											! ◊	יט:
ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף.	אלמא קסבר: [רבי אלעזר]											■ ◊	יט:
ואין עושין תכשיטין לעבודת כוכבים, קטלאות ונזמים וטבעות												■ ◊	יט:
בשכר מותר.	רבי אליעזר:											■ ◊	יט:
אין מוכרין להם במחובר לקרקע, אבל מוכר הוא משיקצץ												■ ◊	יט:
מוכר הוא על מנת לקוץ.	רבי יהודה:											■ ◊	יט:
מנהני מילי?												^	יט:
דאמר קרא: (דברים ז) לא תחנם, לא תתן להם חנייה בקרקע.	רבי יוסי בר חנינא:											! ◊	כ.
האי לא תחנם מיבעי ליה דהכי קאמר רחמנא: לא תתן להם חן												¿ ◊	כ.
א"כ, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה תרתי.												! ◊	כ.
ואכתי מיבעי ליה דהכי אמר רחמנא: לא תתן להם מתנת של חנם												¿ ◊	כ.
אם כן, לימא קרא לא תחנם, מאי לא תחנם? שמע מינה כולהו.												! ◊	כ.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא תחנם - לא תתן להם חנייה בקרקע, דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם חנם. דבר אחר: לא תחנם - לא תתן להם מתנת חנם.	תניא נמי הכי:											◊
ומתנת חנם גופה תנאי היא												■
(דברים יד) לא תאכלו כל נבילה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכור לנכרי - אין לי אלא לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה, לגר במכירה מניין? תלמוד לומר: תתננה או מכור. לעובד כוכבים בנתינה מניין? תלמוד לומר: תתננה ואכלה או מכור לנכרי, נמצא אתה אומר: אחד גר ואחד עובד כוכבים בין בנתינה בין במכירה, דברי ר' מאיר	דתניא: [רבי מאיר]											◊
דברים ככתבן, לגר בנתינה ולעובד כוכבים במכירה.	רבי יהודה:											◊
שפיר קאמר ר"מ, ור' יהודה?												⚡
אי סלקא דעתך כדקאמר ר"מ, לכתוב רחמנא תתננה ואכלה ומכור, או למה לי? שמע מינה לדברים ככתבן הוא דאתא.	אמר לך: [רבי יהודה]											◊
ור"מ?												⚡
ההוא לאקדומי נתינה דגר למכירה דעובד כוכבים.	[רבי מאיר]											◊
ור' יהודה?												⚡
כיון דגר אתה מצווה להחיותו, - וכנעני אי אתה מצווה להחיותו, להקדים לא צריך קרא.	[רבי יהודה]											◊
ד"א: לא תחנם - לא תתן להם חן.												◊
מסייע ליה לרב												■
אסור לאדם שיאמר כמה נאה עובדת כוכבים זו.	דאמר רב:											◊
מעשה ברשב"ג שהיה על גבי מעלה בהר הבית, וראה עובדת כוכבים אחת נאה ביותר, אמר: (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה'	מיתיבי: [רשב"ג]											◊
ואף ר"ע ראה אשת טורנוסרופוס הרשע, רק שחק ובכה, רק - שהיתה באה מטיפה סרוחה, שחק - דעתידה דמגיירא ונסיב לה, בכה - דהאי שופרא בלי עפרא	[רבי עקיבא]											◊
ורב, אודוויי הוא דקא מודה	[רב]											◊
הרואה בריות טובות, אומר: ברוך שכה ברא בעולמו.	דאמר מר:											◊
ולאסתכלי מי שרי?												⚡
(דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יסתכל אדם באשה נאה ואפילו פנויה, באשת איש ואפ"ל מכוערת, ולא בבגדי צבע של אשה, ולא בחמור ולא בחמורה ולא בהזיר ולא בהזירה ולא בעופות בזמן שנוקקין זה לזה, ואפילו מלא עינים כמלאך המות	מיתיבי:											◊
אמרו עליו על מלאך המות, שכולו מלא עינים, בשעת פטירתו של חולה, עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו וטיפה של מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו מזדעזע ופוחת פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה מת, ממנה מסריח, ממנה פניו מוריקות												⚡
קין זוית הואי.												◊
ולא בבגדי צבע של אשה.												◊
אפילו שטוחין על גבי כותל.	רב יהודה אמר שמואל:											◊
ובמכיר בעליהן.	רב פפא:											◊
דיקא נמי, דקתני ולא בבגדי צבע אשה, ולא קתני ולא בבגדי צבעונין, שמע מינה.	רבא:											◊
הני מילי בעתיקי, אבל בחדתי לית לן בה, דאי לא תימא הכי, אנן מנא לאשפורי היכי יהבינן? הא קא מסתכל.	רב חסדא:											◊
ולטעמך, הא דאמר רב יהודה: מין במינו מותר להכניס כמכחול בשופרת	[רב יהודה]											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא	כב
הא קא מסתכל														כ:
אלא בעבידתיה טריד, ה"נ בעבידתיה טריד.														כ:
ממנה מת.	אמר מר:													כ:
נימא, פליגא דאבוה דשמואל														כ:
דאמר אבוה דשמואל: אמר לי מלאך המות: אי לא אחיישנא ליקרא דברייתא, הוה פרענא בית השחיטה כבהמה	[אבוה דשמואל]													כ:
דלמא ההוא טיפה מחתכה להו לסימנין.														כ:
ממנה מסריח.														כ:
מסייע ליה לרבי חנינא בר כהנא														כ:
הרוצה שלא יסריח מתו, יהפכנו על פניו.	דא"ר חנינא בר כהנא, אמרי בי רב:													כ:
(דברים כו) ונשמרת מכל דבר רע - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.	ת"ר:													כ:
תורה מביאה לידי זהירות, וזהירות מביאה לידי זריזות, זריזות מביאה לידי נקיות, נקיות מביאה לידי פרישות, פרישות מביאה לידי טהרה, טהרה מביאה לידי קדושה, קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, יראת חטא מביאה לידי חסידות, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, רוח הקודש מביאה לידי תחיית המתים, וחסידות גדולה מכולן, שנאמר: (תהלים פט) אז דברת בחזון לחסידך.	מכאן א"ר פנחס בן יאיר:													כ:
ופליגא דרבי יהושע בן לוי														כ:
ענוה גדולה מכולן, שנאמר: (ישעיהו סא) רוח ה' אלהים עלי יען משה ה' אותי לבשר ענוים, חסידים לא נאמר אלא ענוים, הא למדת שענוה גדולה מכולן.	דא"ר יהושע בן לוי:													כ:
אין מוכרין להן וכו'.														כ:
מוכרין להן אילן על מנת לקוץ וקוצין, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]													כ:
אין מוכרין להן אלא קצוצה	רבי מאיר:													כ:
שחת - על מנת לגזוז וגוזז, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]													כ:
אין מוכרין להן אלא גוזזה	רבי מאיר:													כ:
קמה - על מנת לקצור וקוצר, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]													כ:
אין מוכרין אלא קצורה.	רבי מאיר:													כ:
וצריכא, דאי אשמעינן אילן, בהא קאמר רבי מאיר, כיון דלא פסיד משהי ליה, אבל האי דכי משהי לה פסיד - אימא מודי ליה לר' יהודה ואי אשמעינן בהני תרתי, משום דלא ידיע שבחיהו, אבל שחת דידיע שבחיהו - אימא מודי ליה לר' מאיר ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' מאיר, אבל בהנך אימא מודי ליה לרבי יהודה, צריכא.														כ:
בהמה על מנת לשחוט, מהו? התם טעמא מאי שרי ר' יהודה? דלאו ברשותיה קיימי ולא מצי משהי להו, אבל בהמה כיון דברשותיה דעובד כוכבים קיימא משהי לה, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:													כ:
בהמה - ע"מ לשחוט ושוחט, דברי רבי יהודה	ת"ש, דתניא: [רבי יהודה]													כ:
אין מוכרין לו אלא שחוט.	רבי מאיר:													כ:
אין משכירין להם בתים בארץ ישראל ואין צריך לומר שדות, ובסוריא משכירין להם בתים אבל לא שדות, ובחז"ל מוכרין להם בתים ומשכירין שדות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]													כ:
בארץ ישראל משכירין להם בתים אבל לא שדות, ובסוריא מוכרין בתים ומשכירין שדות, ובחז"ל לארץ מוכרין אלו ואלו.	רבי יוסי:													כא:
אף במקום שאמרו להשכיר, לא לבית דירה אמרו, מפני שהוא מכניס לתוכו עבודת כוכבים, שנאמר: (דברים ו) לא תביא תועבה אל ביתך.														כב:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פיסקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **שאלה-question** ^
תירוץ-answer ! **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
ובכל מקום לא ישכיר לו את המרחץ, מפני שהוא נקרא על שמו.												■	■	
מאי אין צריך לומר שדות?												◊	◊	
אילימא משום דאית בה תרתי, חדא חניית קרקע, וחדא דקא מפקע לה ממעשר												!	◊	
אי הכי, בתים נמי איכא תרתי, חדא חניית קרקע, וחדא דקא מפקע לה ממזוזה												◊	◊	
מזוזה חובת הדר הוא.	רב משרשיא:											!	◊	
בסוריא משכירין בתים כו'.													■	
מאי שנא מכירה דלא? משום מכירה דארץ ישראל, אי הכי, משכירות נמי נגזר													◊	
היא גופה גזרה, ואנן ניקום וניגזור גזרה לגזרה?													!	
והא שכירות שדה דבסוריא, דגזרה לגזרה היא, וקא גזרינן													◊	
התם לאו גזרה הוא, קסבר: כיבוש יחיד שמיא כיבוש, שדה דאית ביה תרתי - גזרו ביה רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.													!	
בחזין לארץ וכו'.													■	
שדה דאית ביה תרתי - גזרו בהו רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.													◊	
בארץ ישראל משכירין להם בתים וכו'.	רבי יוסי:												■	
מ"ט?													^	
שדות דאית בהו תרתי - גזרו בהו רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.													!	
ובסוריא מוכרין וכו'.													■	
מ"ט?													^	
כיבוש יחיד לא שמיא כיבוש, ושדה דאית בה תרתי - גזרו בה רבנן, בתים דלית בהו תרתי - לא גזרו בהו רבנן.	קסבר: [רבי יוסי]												!	
ובחזו"ל מוכרין וכו'.													■	
מאי טעמא?													^	
כיון דמרחק לא גזרינן.													!	
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר שמואל:												■	
ובלבד שלא יעשנה שכונה.	רב יוסף:												■	
וכמה שכונה?													^	
אין שכונה פחותה משלשה בני אדם.	תנא:												!	
ולחוש דלמא אויל האי ישראל ומזבין לחד עובד כוכבים, ואויל היאך ומזבין לה לתרי?													◊	
אלפני מפקדינן, אלפני דלפני לא מפקדינן.	אביי:												!	
אף במקום שאמרו להשכיר.													■	
מכלל דאיכא דוכתא דלא מוגרי, וסתמא כרבי מאיר, דאי ר' יוסי, בכל דוכתא מוגרי.													■	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובכל מקום לא ישכור וכו'.												◊
לא ישכור אדם מרחצו לעובד כוכבים, מפני שנקרא על שמו, ועובד כוכבים זה עושה בו מלאכה בשבתות ובימים טובים.	תניא, רבן שמעון בן גמליאל:											◊
אבל לכותי מאי? שרי, כותי אימר עביד ביה מלאכה בחולו של מועד										ז		◊
בחולו של מועד אנן נמי עבדינן.										!		◊
אבל שדהו לעובד כוכבים מאי? שרי, מאי טעמא?										ז		◊
אריסא אריסותיה קעביד										!		◊
מרחץ נמי אמרי: אריסא אריסותיה קעביד										ז		◊
אריסא דמרחץ לא עבדי אנשי.										!		◊
לא ישכיר אדם שדהו לכותי, מפני שנקראת על שמו, וכותי זה עושה בו מלאכה בחוש"מ.	תניא, ר"ש בן אלעזר											◊
אבל עובד כוכבים מאי? שרי, דאמרי: אריסא אריסותיה עביד, א"ה, כותי נמי אמרי: אריסא אריסותיה עביד										ז		◊
אריסותא לר"ש בן אלעזר לית ליה, אלא עובד כוכבים, מ"ט מותר? דאמרינן ליה וציית										!		◊
כותי נמי אמרינן ליה וציית										ז		◊
כותי לא ציית, דאמר: אנא גמירנא טפי מינך.										!		◊
א"ה, מאי איריא מפני שנקראת על שמו? תיפוק ליה משום (ויקרא יט) לפני עור לא תתן מכשול										ז		◊
חדא ועוד קאמר, חדא משום לפני עור, ועוד מפני שנקראת על שמו.										!		◊
הנהו מוריקאי דעובד כוכבים נקיט בשבתא וישראל בחד בשבתא, אתו לקמיה דרבא										○		◊
שרא להו.	[רבא]										■	◊
ישראל ועובד כוכבים שקיבלו שדה בשותפות, לא יאמר ישראל לעובד כוכבים טול חלקך בשבת ואני בחול, ואם התנו מתחלה - מותר, ואם באו לחשבון - אסור.	איתיביה רבינא לרבא:									ז		◊
איכסיף.										○		◊
לסוף איגלאי מלתא דהתנו מעיקרא הו.										○		◊
הנהו שתילי דערלה הוה, עובד כוכבים אכיל שני דערלה וישראל שני דהתירא, אתו לקמיה דרבא	רב גביה מבי כחיל:									○		◊
שרא להו.	[רבא]										■	◊
והא אותביה רבינא לרבא										ז		◊
לסיועי סיעיה.										!		◊
והא אכסיף										ז		◊
לא היו דברים מעולם.										!		◊
סתמא מאי?	איבעיא להו:									^		◊
אם התנו מתחלה - מותר	ת"ש:									!	■	◊
הא סתמא אסור.										!		◊

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוק-answer ■ ראייה-proof
--	--

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אם באו לחשבון - אסור	אימא סיפא:	ז	■										כב.
הא סתמא מותר		ז											כב.
אלא מהא ליכא למשמע מינה.		■											כב.
הדרן עלך לפני אידיהן													◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קב
אין מעמידין בהמה בפנדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה													■
ולא תתייחד אשה עמהן, מפני שחשודין על העריות													■
ולא יתייחד אדם עמהן, מפני שחשודין על שפיכות דמים.													■
לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע, ולא משום מוקצה ולא משום נעבד	ורמינהו:												◇
בשלמא מוקצה ונעבד, אם איתא דאקצייה ואם איתא דפלחיה לא הוה מזבין ליה, אלא רובע ונרבע לחוש													◇
עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה דרב:												◇
התינח נקבות, זכרים מאי איכא למימר?													◇
הואיל ומכחישין בבשר.	רב כהנא:												◇
לוקחין בהמה מרועה שלהן	אלא הא דתניא:												◇
ליחוש דלמא רבעה לה													◇
רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו.													◇
אין מוסרין בהמה לרועה שלהן	אלא הא דתניא:												◇
לימא: רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו													◇
אינהו דידיעי בהדדי מרתתי, אנן דלא ידעינן בהו לא מרתתי.													◇
היינו דאמרי אינשי: מכתבא גללא בזע, רגלא בחבריה ידע.	רבה:												■
אי הכי, זכרים מנקבות לא ניזבון, דחיישינן דלמא מרבעא ליה עילוה													◇
כיון דמיגרי בה מרתתא.													◇
ארמלתא לא תרבי כלבא ולא תשרי בר בי רב באושפיזא	אלא הא דתני רב יוסף:												◇
בשלמא בר בי רב צניע לה, אלא כלבא כיון דמיגרה בה מרתתא													◇
כיון דכי שדיא ליה אומצא ומסריך אבתרה, מימר אמרי אינשי: האי דמסריך אבתרה, משום אומצא דקא מסריך.													◇
נקבות אצל נקבות מאי טעמא לא מייחדינן?													◇
מפני שהעובדי כוכבים מצויין אצל נשי חבריהן, ופעמים שאינו מוצאה, ומוצא את הבהמה ורובעה.	מר עוקבא בר חמא:												◇
ואיבעית אימא: אפילו מוצאה נמי רובעה													◇
חביבה עליהן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן	דאמר מר:												◇
בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא.	דא"ר יוחנן:												◇
אי הכי, ישראל נמי													◇
ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו על הר סיני - לא פסקה זוהמתן.													◇
איבעיא להו: עופות מאי?													^

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אני ראיתי עובד כוכבים שלקח אווז מן השוק, רבעה, חנקה, צלאה ואכלה.	תא שמע, דאמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי חנינא:										!	◇	כב:
אני ראיתי ערבי אחד שלקח ירך מן השוק וחקק בה כדי רביעה, רבעה, צלאה ואכלה.	וא"ר ירמיה מדיפתי:										!	◇	כב:
לא קשיא: הא לכתחלה, הא דיעבד.	רבינא:										!	◇	כג:
ומנא תימרא דשאני בין לכתחלה בין לדיעבד?											?		כג:
לא תתייחד אשה עמהם, מפני שחשודין על העריות	דתנן:										!	◇	כג:
האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, ע"י מומן - מותרת לבעלה, ע"י נפשות - אסורה לבעלה	ורמינהו:										?	◇	כג:
אלא לאו ש"מ: שאני לן בין - לכתחלה לדיעבד.											!	◇	כג:
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: אפילו דיעבד נמי לא, והכא היינו טעמא, דמתירא משום הפסד ממונו.											?	◇	כג:
ע"י נפשות אסורה לבעלה	תדע, דקתני סיפא:										?	◇	כג:
ותו לא מידי.											■		כג:
לא קשיא: הא רבי אליעזר, הא רבנן	רבי פדת:										!	◇	כג:
דתנן גבי פרת חטאת, ר' אליעזר אומר: אינה נקחת מן העובדי כוכבים	[דתנן: רבי אליעזר]										!	◇	כג:
מתירין	חכמים:										!	◇	כג:
מאי לאו בהא קמיפלגי											!		כג:
חיישינן לרביעה	דר"א סבר:										!	◇	כג:
לא חיישינן לרביעה.	ורבנן סברי:										!	◇	כג:
ממאי? דלמא דכ"ע לא חיישינן לרביעה והכא היינו טעמא דרבי אליעזר, כדרב יהודה אמר רב											?	◇	כג:
הניח עליהן עודה של שקין - פסלה, ובעגלה - עד שתמשוך בה	דאמר רב יהודה אמר רב:										?	◇	כג:
חיישינן	מר סבר: [רבי אליעזר]										!	◇	כג:
לא חיישינן	ומר סבר: [רבנן]										!	◇	כג:
לא ס"ד, משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא.											!	◇	כג:
ה"נ לימא: משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא											?		כג:
התם יצרו תוקפו.											!		כג:
ודלמא דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה, והכא היינו טעמא דר"א כדתני שילא											?	◇	כג:
מ"ט דר' אליעזר? (במדבר יט) דבר אל בני ישראל ויקחו אליך - בני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו	דתני שילא:										!	◇	כג:
לא סלקא דעתך											!		כג:
וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן	דקתני סיפא:										!	◇	כג:
ואי סלקא דעתך כדתני שילא, בשלמא פרה כתיב בה קיחה, אלא כולהו קרבנות קיחה כתיב בהו?											!		כג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ודלמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - אלא בפרה דדמיה יקרין, אבל בשאר קרבנות מודו ליה												כג.
לוקחין מהן בהמה לקרבן	ואלא הא דתניא:											כג:
מני? לא ר' אליעזר ולא רבנן												כג:
מאי אותיבו ליה חברוהי לר' אליעזר? (ישעיהו ס) כל צאן קדר יקבצו לך יעלו על רצון מזבחי.	ועוד, תניא בהדיא:											כג:
עד כאן לא פליגי אלא בחששא, אבל היכא דודאי רבעה - פסלה ש"מ דפרה קדשי מזבח היא, דאי קדשי בדק הבית, מי מיפסלא בה רביעה,												כג:
שאני פרה, דחטאת קרייה רחמנא.												כג:
אלא מעתה, תיפסל ביוצא דופן												כג:
וכי תימא ה"נ												כג:
הקדישה ביוצא דופן - פסולה	אלמה תניא: [ת"ק]											כג:
מכשיר	רבי שמעון:											כג:
וכי תימא, ר"ש לטעמיה												כג:
יוצא דופן ולד מעליא הוא	דאמר: [רבי שמעון]											כג:
מודה היה ר"ש לענין קדשים שאינו קדוש	והא"ר יוחנן:											כג:
אלא שאני פרה, הואיל ומום פוסל בה - דבר ערוה וע"ז נמי פוסל בה, דכתיב: (ויקרא כב) כי משחתם בהם מום במ												כג:
כל מקום שנא' השחתה - אינו אלא דבר ערוה וע"ז, דבר ערוה - דכתיב: (בראשית ו) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, וע"ז - דכתיב: (דברים ד) פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל	ותנא דבי ר' ישמעאל:											כג:
והא פרה נמי הואיל ומום פוסל בה, דבר ערוה ועבודת כוכבים פסלי בה.												כג:
מ"ט דרבי אליעזר? דכתיב: (במדבר יט) דבר אל בני ישראל ויקחו - בני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו.	גופא, תני שילא:											כג:
אלא מעתה, (שמות כה) דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה - ה"נ דבני ישראל יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו												כג:
וכי תימא ה"נ												כג:
שאלו את ר"א: עד היכן כיבוד אב ואם?	והאמר רב יהודה אמר שמואל:											כג:
צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו, פעם אחת בקשו ממנו אבנים לאפוד בששים רבוא שכר	אמר להם: [רבי אליעזר]											כג:
בשמונים רבוא	רב כהנא מתני:											כד.
והיו מפתחות מונחות תחת מראשותיו של אביו ולא צערן												כד.
אבני שהם הפסיק הענין.												כד.
והא ואבני מלואים כתיב, דהדר ערביה.												כד.
לשנה אחרת נולדה לו פרה אדומה בעדרו, נכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם: יודע אני בכם שאם אני מבקש מכם כל מומן שבעולם אתם נותנין לי, עכשיו איני מבקש מכם אלא אותו מומן שהפסדתי בשביל אבא	ועוד, קתני סיפא:											כד.
התם על ידי תגרי ישראל זבון.												כד.
ורבי אליעזר לא הייש לרביעה?												כד.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה ולקחיה מן העובד כוכבים ודמא שמו, ואמרי לה רמין שמו אליעזר:	והתניא, אמרו לו לר' אליעזר:										■	◇
משם ראייה? ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה רבי אליעזר תרתי אית ליה, קיחה, וחייש נמי לרביעה.	אמר להן רבי אליעזר:										■	◇
ישראל היו משמרין אותה משעה שנולדה.	אמר מר:										!	◇
וניחוש דלמא רבעי לאמא כי הוה מעברה											?	
וולד הנוגחת אסורה - היא וולדה גנחו, וולד הנרבעת אסורה - היא וולדה נרבעו	דאמר רבא:										■	◇
אימא: ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה.											!	◇
וניחוש דלמא רבעוה לאמא מעיקרא											?	◇
כל הפסולין לגבי מזבח - ולדותיהן מותרין	דתנן:										■	◇
ר' אליעזר אוסר	ותני עלה: [רבי אליעזר										■	◇
הניחא לרבא											!	
מחלוקת כשנרבעו כשהן מוקדשין, אבל כשהן חולין - דברי הכל מותרין	דאמר רבא אמר רב נחמן:										!	◇
מחלוקת - כשנרבעו כשהן חולין, אבל כשהן מוקדשין - דברי הכל אסורין	אלא לרב הונא בר חיננא אמר רב נחמן:										■	◇
מאי איכא למימר?											?	
אימא: ישראל היו משמרין אותה לאמא משעה שנוצרה.											!	◇
וניחוש דילמא רבעוה לאמא דאמא											?	◇
כולי האי לא חיישינן.											!	◇
ישראל היו משמרין אותה משעה שנוצרה.	אמר מר:										■	◇
מנא ידעינן?											^	
כוס אדום מעבירין לפניה בשעה שעולה עליה זכר.	רב כהנא:										!	◇
א"ה, אמאי דמיה יקרין?											?	◇
הואיל ושתי שערות פוסלות בה.											!	◇
ומאי שנא דידהו?											?	◇
במוחזקת.	רב כהנא:										!	◇
וכן היה ר"א פוסל בכל הקרבנות כולן	יתבי ר' אמי ורבי יצחק נפחא אקלעא דר' יצחק נפחא, פתח חד מינייהו ואמר:										■	◇
מאי אותיבו ליה חברוהי לר"א? (ישעיהו ס) כל צאן קדר יקבצו לך וגו' אמר להן ר"א: כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא.	פתח אידך מינייהו ואמר:										■	◇
מאי קרא? (צפניה ג) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וגו'.	רב יוסף:										■	
ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדור בהן	אמר ליה אביי:										?	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לעבדו שכם אחד כתיב.	אמר ליה רב יוסף:											◇	כד.
רב פפא מתני הכי.												◇	כד.
ורב זביד מתני הכי:												◇	כד.
וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות	ותרוייהו אמרי:											◇	כד.
ומאי אותיבו ליה חברוהי לרבי אליעזר? כל צאן קדר יקבצו לך וגו' אמר רבי אליעזר: כולם גרים גרורים הם לעתיד לבא ומאי קראה? כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה'.	ותרוייהו אמרי:											◇	כד.
ודלמא מעבודת כוכבים הוא דהדרי בהן	מתקיף לה רב יוסף:											◇	כד.
לעבדו שכם אחד כתיב.	א"ל אביי:											◇	כד.
(שמות י) ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועולות.	מיתיבי:											◇	כד.
קודם מתן תורה שאני.												◇	כד.
(שמות יח) ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים	ת"ש:											◇	כד.
יתרו נמי קודם מתן תורה הוה.												◇	כד.
הנחיא למ"ד: יתרו קודם מתן תורה הוה, אלא למ"ד: יתרו לאחר מתן תורה הוה, מאי איכא למימר?												◇	כד.
אלא, יתרו מישראל זבן.												◇	כד:
(שמואל א' טו) ויאמר שאול מעמלקי הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען זבוח לה' אלהיך	ת"ש:											◇	כד:
מאי מיטב? דמי מיטב.												◇	כד:
ומ"ש מיטב?												◇	כד:
כי היכי דליקפץ עליהן זבינא.												◇	כד:
(שמואל ב' כד) ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל אדוני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעולה והמוריגים וכלי הבקר לעצים	ת"ש:											◇	כד:
ארונה גר תושב היה.	רב נחמן:											◇	כד:
מאי מוריגים?												◇	כד:
מטה של טורביל.	עולא:											◇	כד:
מאי מטה של טורביל?												◇	כד:
עיוא דקורקסא דדיישן.												◇	כד:
מאי קרא? (ישעיהו מא) הנה שמתוך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדוק וגבעות כמוץ תשים.	רב יוסף:											◇	כד:
(שמואל א' ו) ואת הפרות העלו עולה לה'	מיתיבי:											◇	כד:
הוראת שעה היתה.												◇	כד:
ה"נ מסתברא, דאי לא תימא הכי, עולה נקבה מי איכא?												◇	כד:
ומאי קושיא? דלמא בבמת יחיד, וכדרב אדא בר אהבה												◇	כד:
מנין לעולה נקבה שהיא כשרה בבמת יחיד? שנאמר: (שמואל א' ז) ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלהו עולה.	דאמר רב אדא בר אהבה:											◇	כד:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה המרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
---	--

עבודה זרה- אין מעמידין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ויעלהו זכר משמע											ז	כד:			
ויעלה כתיב.	רב נחמן בר יצחק:										!	כד:			
גבול יש לה, פחותה מבת ג' שנים נעקרת, בת ג' שנים אינה נעקרת.	רבי יוחנן:										■	◇	כד:		
איתביה כל הני תיובתא, שני להו: פחותה מבת ג' שנים.	[רבי יוחנן]										■	◇	כד:		
ואת הפרות העלו עולה לה!	ת"ש:										■	ז	■	◇	כד:
בפחותה מבת שלש שנים.											!	■	◇	כד:	
א"כ, היינו ואת בניהם כלו בבית? פחותה מבת ג' שנים מי קא ילדה?	מתקיף לה רב הונא בריה דרב נתן:										ז	◇	כד:		
פרה וחמור - מבת ג' ודאי לכהן, מכאן ואילך ספק	והתנן:										■	ז	◇	כד:	
אלא, מחורתא כדשנין מעיקרא.											■	◇	כד:		
(שמואל א' ו) וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש וגו'												■	◇	כד:	
מאי וישרנה?												^	כד:		
שאמרו שירה	רבי יוחנן משום ר"מ:										!	◇	כד:		
שישרו פניהם כנגד ארון ואמרו שירה.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:										!	◇	כד:		
ומאי שירה אמרו?												^	כד:		
(שמות טו) אז ישיר משה ובני ישראל.	רבי יוחנן משום ר"מ:										!	◇	כד:		
(ישעיהו יב) ואמרתם ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו וגו'.	רבי יוחנן דידיה:										!	◇	כד:		
מזמורא יתמא, (תהלים צח) מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו.	ר"ש בן לקיש:										!	◇	כד:		
(תהלים צט) ה' מלך ירגזו עמים.	רבי אלעזר:										!	◇	כד:		
(תהלים צג) ה' מלך גאות לבש.	רבי שמואל בר נחמני:										!	◇	כד:		
רוני רוני השיטה התנופפי ברוב הדרך המחושקת בריקמי זהב המהוללה בדביר ארמון ומפוארה בעדי עדיים.	רבי יצחק נפחא:										!	◇	כד:		
רב אשי מתני לה להא דר' יצחק נפחא אהא:	[רב אשי]										■	◇	כד:		
(במדבר י) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' - ישראל מאי אמרו? אמר ר' יצחק נפחא: רוני רוני השיטה וכו'.	[רב יצחק נפחא]										■	◇	כד:		
כמאן קרו פרסאי לספרא דביר? מהכא: (שופטים א) ושם דביר לפנים קרית ספר.	רב:										■	◇	כד:		
כמאן קרו פרסאי לנידה דשתנא? מהכא: (בראשית לא) כי דרך נשים לי.	רב אשי, אמר רב ספרא:										■	◇	כד:		